

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

14 אפריל 2010

ת"א 36343-03-10 רוזנבאום נ' מוניות אושר בע"מ ואח'

בפני **כב' השופטת חדוה וינבאום וולצקי**
התובע **אבי רוזנבאום**
ע"י ב"כ עוה"ד אביעד הוכברג

נגד

הנתבעים
1. מוניות אושר בע"מ
2. יצחק אוחיון
ע"י ב"כ עוה"ד אברהם אוחיון

לתגובה בכתבי טענות (25-04-2010): [תא 36343-03-10 אבי רוזנבאום - ב"כ עו"ד אביעד הוכברג נ' מוניות אושר ע.מ בע"מ שופטים: חדוה וינבאום וולצקי, עו"ד: אביעד הוכברג](#)
 לכתב תביעה בכתבי טענות (25-04-2010): [תא 36343-03-10 אבי רוזנבאום - ב"כ עו"ד אביעד הוכברג נ' מוניות אושר ע.מ בע"מ עו"ד: אביעד הוכברג](#)
 לבקשה למתן צו בכתבי טענות (25-04-2010): [תא 36343-03-10 אבי רוזנבאום - ב"כ עו"ד אביעד הוכברג נ' מוניות אושר ע.מ בע"מ עו"ד: אביעד הוכברג](#)

החלטה**מבוא:**

1. ביום 5.4.10 הגיש ב"כ התובע בקשה לצו מניעה במעמד צד אחד ולפיו התבקש בית המשפט להורות כי הנתבעים יימנעו מכל פעולה בשיקים שמסר התובע לנתבעים במסגרת עסקאות שערך איתם וזאת עד להחלטה אחרת.
2. ביום 6.4.10 ניתן צו מניעה זמני בהתאם לבקשה ונקבע מועד לדין.
3. יחד עם תגובת הנתבעים לבקשה הגישו הנתבעים גם בקשה לעיכוב הליכים עקב קיומו של הסכם בוררות בין הצדדים.

ואלה העובדות הצריכות לעניין:

4. הנתבעת 1 היא חברה העוסקת בין היתר בסחר ותיווך במוניות. הנתבע 2 הוא מנהל הנתבעת 1.

5. התובע פנה בשעתו לנתבעת ושכר באמצעותה מונית לצורך עבודתו. מהות אופן העסקתו באותה תקופה טרם נתבררה דיה בשלב זה של הדיון. במסגרת אותה תקופה מסר התובע לנתבעת שני שיקים לפיקדון האחד על סך 7,500 ₪ והשני על סך 5,000 ₪.
6. לימים ולאחר שתמה מערכת היחסים הראשונה נרקמה עסקה בין התובע לנתבעת ולפיה רכש התובע מהנתבעת מונית מסוג מרצדס בעסקת תשלומים כפי שעולה מנספח 1 לבקשה לצו מניעה.
- על פי אותו הסכם אמור היה התובע לשלם סך של 115,000 ₪ כולל מע"מ וזאת ב – 24 תשלומים של 4,790 ₪ כל תשלום.
7. במקביל נחתם הסכם נוסף לשכירת זכות ציבורית תמורת תשלום של 1,300 ₪ בחודש.
8. בשני ההסכמים מצוי סעיף בוררות אשר לפיו:
- "הצדדים מתחייבים למסור כל סכסוך או אי הבנה, בכל הנוגע להסכם זה, לבוררות אצל בורר דן יחיד. הצדדים מסכימים למנות את עו"ד אורי בורנשטיין, הבקי בענף המוניות, לבורר דן יחיד. הבורר לא יהיה קשור בהוראות הדין האזרחי ודיני הראיות ויוכל ליתן פס"ד של פשרה, צווי ביניים, צווי עשה וכו'. חתימת הצדדים על הסכם זה, כמזה כחתימתם על שטר בוררים בר תוקף. שכר טרחתו של הבורר, ישולם שווה בשווה על ידי הצדדים".**
9. התובע הפקיד אצל הנתבעת 24 שיקים בגין הסכם לרכישת המונית. בשלב כלשהו חזרו שני שיקים של התובע.
10. הנתבעת אף הפקידה אחד השיקים שניתן בעסקה הקודמת כשיק לביטחון ואשר לטענתה נשתכח בתיקו של התובע אצלה. גם שיק זה חזר בהעדר כיסוי.
11. מיד לאחר מכן ביום 2.3.10 לקחה הנתבעת את הרכב מביתו של התובע מבלי ליידע אותו תחילה. ברכב היה תו נכה של התובע שנלקח ביחד עם הרכב.
12. רק ביום 7.3.10 נשלח מכתב מהנתבעת לתובע ולפיו בהתאם לחוזה היא מבטלת את ההסכם.
- אין חולק שהתנהלות זו הינה בניגוד לאמור בהסכם.

13. בעת הגשת הבקשה לצו מניעה זמני נמצא הרכב ברשות הנתבעת וכן יתרת השיקים שמסר התובע לנתבעת.
14. במקביל פנתה הנתבעת לעו"ד הורנשטיין והגישה תביעה במסגרת הליך בוררות שביקשה לקיים בפניו.
15. התובע הגיע בנפרד לעו"ד הורנשטיין וממנו שמע כי זה האחרון מצוי בקשרי עבודה עם הנתבעים.

טענת הנתבעים בבקשה לעיכוב הליכים:

16. הנתבעים טוענים כי יש לעכב את ההליכים עקב תניית הבוררות המפורשת המצויה בהסכמים ולהפנות את ההליך לבוררות.
17. לטענת בא-כוחם ההסכם נעשה תוך שיתוף פעולה בין התובע לנתבעים והוא מחויב בתנאיו.
18. עמידתם על העברת הסכסוך להליך בוררות נובעת מן הטעם שהם מבקשים לפטור את הסכסוך במהרה כאשר דיון בבית המשפט יארך זמן רב יותר.

טענת התובע:

19. התובע מתנגד להפניית ההליך לבוררות. במהלך חקירתו טען התובע כי לא הכיר את עו"ד הורנשטיין ואף לא ידע שהוא מצוי בקשרים עסקיים עם הנתבעים.
20. התובע טען כי כלל לא היה ער לתנאי הבוררות בהסכם שכן סמך על הנתבעים וכאשר הובא אליו ההסכם, ערוך ומוכן, הוספו בו רק פרטי התשלום והוא חתם עליו מבלי שקרא את תנאיו לעומק, אלא רק רפרף עליהם.
- לטענת התובע ההסכם נחתם כשבוע לאחר שנמסרה לידי המונית.
21. ב"כ התובע טוען בתגובתו לבקשה כי סעיף הבוררות בטל ומבוטל ממספר טעמים. הראשון, מאחר והעובדה כי הבורר מצוי בקשרי עבודה עם הנתבעים לא גולתה לתובע. שנית, כי מדובר בהסכם שנוסח חד צדדית לטובת הנתבעים. שלישית, כי מדובר בחוזה אחיד.
- עוד טוען ב"כ התובע כי מאחר והנתבעים הכפישו את שמו הטוב של התובע במסגרת התגובה לבקשה למתן צו מניעה, הרי שהתובע זכאי לנקות את שמו באותה ערכאה, היינו במסגרת דיון בבית המשפט.

עוד טוען ב"כ התובע כי זכות הפניה לערכאות היא זכות חוקתית ואין לסטות ממנה.

דיון:

22. בפתח הישיבה שנקבעה לדיון בבקשה לצו מניעה זמני ולאחר שהוגשה הבקשה לעיכוב הליכים, הצעתי לצדדים כי ימונה בורר שאינו בורר המופיע בהסכם ואף הצעתי כי אותו בורר יהיה כפוף לסדרי הדין האזרחי ודיני הראיות וזאת על מנת לקדם את הדיון במחלוקת שבין הצדדים. כל זאת כאשר צו המניעה עומד בתוקפו ולפיו עד להכרעת הבורר לא תוכל הנתבעת לעשות כל שימוש בשיקים שבידה ואף לא לסחרם לצד שלישי כלשהו.

23. ב"כ הנתבעים היה נכון להצעה כפי שעולה מפרוטוקול הדיון.

24. לאחר שלא נתקבלה הסכמת ב"כ התובע נחקרו שני המצהירים היינו התובע והנתבע 2.

דיון:

25. אין חולק שבהסכם שבין הצדדים מצויה תניית בוררות ברורה וכי הסכסוך שהתגלע בין הצדדים נכנס בגדרה של אותה הסכמה להפנות הסכסוך להליך בוררות.

26. ברגיל, נטיית בית המשפט היא לעכב הליכים ולתת תוקף להסכמי בוררות אלא אם כן קיים טעם מיוחד שלא לעכבם.

פרופ' אוטולנגי בספרה בוררות דין ונוהל, כרך א' מהדורה רביעית בעמ' 281 מציינת כי בהסכמה למסור הסכסוך לבוררות אין אמנם כדי לשלול את סמכותו של בית משפט לדון בעניין אך יש בה כדי להגביל את זכות הגישה לערכאות.

מכאן, שעצם העובדה שבתניית בוררות יש כדי להגביל את זכות הפניה לערכאות אין כדי לאיין את אותן הסכמות ככל שהן מופיעות בהסכמים ולא קם אותו "טעם מיוחד".

27. במקרה שלפניי הודה התובע כי לא קרא בעיון את ההסכם שהוצג לו. לא עובר לחתימתו על ההסכם ואף לא לאחריו ובעצם עיין בו באופן יסודי יותר רק לאחר שנלקחה המונית.

חזקה על אדם שהוא יודע על מה הוא חותם ודי לי אם אפנה לדבריה של כב' השופטת מ. בן פורת בעניין ע"א 16/80 לולו נ' סולמון פד"י לו' (4) 70.

התובע לא יכול להישמע בטענה כי לא יכול היה להבין את סעיפי החוזה או כי עסקינן בחוזה ארוך, מורכב ומסובך. מכאן, שהאמור בחוזה מחייבו.

28. עו"ד ישראל שמעוני בספרו אופק חדש בבוררות – דיני בוררות עם ערכאת ערעור מהדורת 2009, מביא את אותם טעמים מיוחדים שיש בהם כדי למנוע עיכוב הליכים חרף תנאי הבוררות. (ראה שם עמ' 217 ואילך)

29. בין הנימוקים שיכולים לשמש טעם מיוחד, והנוגעים לענייננו, מצוי היות התניה תניה מקפחת בחוזה אחיד. אלא, שכפי שמצוין שם אין די בכך שמדובר "בחוזה אחיד" אלא יש להראות שהתניה עצמה היא מקפחת כמו למשל, שנקבע מקום שיפוט בלתי סביר או שהבורר קשור עם הספק.

30. בענייננו, ומבלי שיש בכך משום אמירה כלשהי הנוגעת ליזירתו והגינותו של עו"ד הורנשטיין, די בעצם העובדה כי הנתבעים נמצאים בקשרי עבודה עם אותו בורר כדי להוות טעם לפגם. מטעם זה ראיתי להציע בבוקרו של הדיון כי ימונה בורר אחר ונראה כי ב"כ הנתבעים מודע לבעייתיות ולכן נתן הסכמתו לקביעת זהותו של הבורר על ידי בית משפט.

31. יש לבחון האם בעצם העובדה שבחוזה נקבעה זהותו של הבורר שיש לו קשרי עבודה עם הנתבעים יש כדי לפסול את תניית הבוררות בכלל.

32. לאחר ששקלתי בדבר אני סבורה כי איזון נכון של השיקולים והאינטרסים מביא לכלל מסקנה כי במקרה כמו זה שבפניי נכון יהיה ליתן תוקף להסכמת הצדדים להעביר סכסוך להליך בוררות ובכך ליתן תוקף להסכמתם העקרונית על אופן ודרך ניהול הסכסוכים. מנגד, למנות בורר שהינו ניטראלי, שאין לאיש מהצדדים קשרים איתו.

33. את אותן טענות הנוגעות לחוסר תום ליבם של הנתבעים רשאי יהיה התובע להעלות גם בפני הבורר וזאת בעיקר בכל הנוגע לעצם תנאי החוזה (שיעורי ריבית, אי עמידה בתנאי החוזה בכל הנוגע לתפיסת הרכב, הצגת השיק על סך 7,500 ₪ לפירעון וביטול ההסכם וכו'). בשלב ראשוני זה, משניתן צו מניעה ובמקביל ניתנה הצהרת ב"כ הנתבעים כי לא יעשה שימוש בשיקים שבידי הנתבעים, יש די כדי להגן על התובע מפני החשש שהנתבעים יוסיפו להתנהג שלא כדין, כטענתו.

34. באשר לטענה שהעלה ב"כ התובע ולפיה משהואשם התובע במרמה הוא זכאי לטהר את שמו באותה ערכאה, מדובר בפסק דין ישן משנות ה-50 ע"א 157/50 וילאמס נ' בית-אלי וחב' טיל בע"מ, פד"י נ' 1234. בענייננו אין מדובר בטענה לתרמית כפשוטה אלא מדובר יותר בצורת ניסוח בוטה כפי שבאה לידי ביטוי בסעיף 1 לתגובה לבקשה לצו מניעה "בקשה הזויה זו, כמו בתביעה במסגרתה היא מוגשת, מעלה לשיא את רמת הציניות, הכזב והשימוש לרעה בהליכי בית משפט" ובהמשך שימוש בביטויים כמו: עזות מצח, חוסר תום לב, מניעים זרים וכו'.

מעבר לכך, גם התובע נקט בלשון חריפה בתארו את התנהלות הנתבעים. כך למשל ציין בסעיף 22 ה' לבקשה: "התנהלות המשיבים מלמדת על התנהלות כוחנית וחוסר תום לב וללא מעצורים". כך למשל בסעיף 3 לכתב התביעה נעשה שימוש בביטויים של התנהגות בחוסר תום לב ובבריונות וכן מופיעות טענות ולפיהן הנתבע 2 ביצע עבירות.

גם כב' הש' שטרוזמן בספרו ספר הבוררות, אותו ציטט ב"כ התובע, מציין כי מדובר בפסיקה עתיקת יומין ומעוררת קשיים (ראה דבריו שם, בעמ' 74).

מכאן, שלא ראיתי כי פסק הדין בעניין ויליאמס יכול לשמש לענייננו.

סוף דבר:

35. אשר על כן ראיתי להורות כדלקמן:

- א. ההליכים בתיק שבפניי יעוכבו והסכסוך יועבר לשמיעה בפני בורר.
- ב. הבורר יהיה עו"ד אפרים גנץ מרח' סוקולוב 83 ת"א.
- ג. הבורר יהיה כפוף לסדרי הדין והראיות.
- ד. בשכרו של הבורר יישאו הצדדים בהתאם למוסכם בחוזה בחלקים שווים.
- ה. הצדדים יפנו לבורר ויקבלו הסכמתו לקבל עליו את הליך הבוררות.
- ו. עד להחלטה אחרת של בית משפט או של הבורר, יותרו השיקים שנמסרו על ידי התובע לנתבעים בידי הנאמנות של עו"ד אברהם אוחיון על כל המשתמע מכך והוא לא יעשה בהם כל שימוש ולא יעבירם לאחר כלשהו.
- ז. הוצאות הבקשה יובאו בחשבון בסופו של הליך הבוררות.

36. אין בהחלטה זו הנוגעת לעניין העברת ההליך לבוררות כדי ללמד דבר על סיכויי הצלחת התובע בתביעתו.

37. המזכירות תעביר העתק ההחלטה לצדדים ולעו"ד גנץ, בהתאם לכתובתו שלעיל.

ניתנה היום, ל' ניסן תש"ע, 14 אפריל 2010, בהעדר הצדדים.

חדוה וינבאום וולצקי 54678313

הדסה/קלדנית

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[הודעה למנויים על עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו - הקש כאן](#)